

ligere Styrkelse af de Erfaringer, som var opnaaede dér. Vi har ogsaa her gjort Erfaringer om, hvad det vil sige at have med Vesterhavet at gøre, Erfaringer, som har kostet mange Penge, og som har vist, hvad der for Resten i Forvejen var varslet, at Vesterhavet ikke er til at lege med. Man sad Varslerne overhørig og prøvede alligevel, men Resultatet blev, at der gik Penge til, at Spørgsmaalet endnu staa uløst, og at man endnu ikke er klar over, hvor mange Penge der yderligere vil gaa til ved disse Anlæg. Hvis man vil anvende dette paa Spørgsmaalet om Havne, kunde man sige, som et Tankeeksperiment, at det, der skete derovre, var sket under en Storm ved en stor Fiskerihavn, hvortil Snese eller Hundreder af Fiskerbaade var i Færd med at søge ind, men hvor de ikke var i Stand til at komme ind, fordi Havnen var beskadiget af Stormen og Bølgeslaget. Det kunde da være, at der var blevet ofret umaadelige Værdier, som ikke kunde erstattes i Penge.

Men som der er vundet Erfaringer herhjemme i Retning af, hvad der ikke kan staa imod en Vestenstorm og mod Nordsøens Bølgeslag — Erfaringer, som ogsaa er vundet andetsteds —, er der ogsaa i Tidens Løb vundet bedre og bedre Erfaring for, hvad der kan bygges, og hvad der kan ventes at staa overfor en Sø som den, der staa ind med en Vestenstorm over Nordsøen. Jeg giver det ærede Medlem fra Hjørring Ret i, at det Kommissionsarbejde, som foreligger for os, bygger paa de Erfaringer paa en saadan Maade, at i alt Fald jeg med en vis Tryghed tør tro paa, at det, man foreslaar, er noget, som vil vise sig sikkert og godt, og at vi nu staa ved Løsningen af den store Opgave at skaffe vore Vestkystfiskere Havne, som de kan ty til, og hvorved de vil være i Stand til at anskaffe og benytte Redskaber, hvormed de kan føre et Udbytte hjem, der svarer til det, andre Nationers Fiskere fører hjem fra de store Fiskebanker i Nordsøen. Med det Kommissionsarbejde, der saaledes foreligger, og som nærværende Lovforslag er bygget over, har jeg ligesom en Følelse af, at man har faaet fast Grund under Fødderne. Det kan vel navnlig siges med en vis Berettigelse, naar Talen er om Vestjyllands sandede Kyst, at man nu er ved at faa fast Grund under Fødderne. Jeg har som Følge deraf Tro til, at vi staa overfor en sund og god Løsning af denne vigtige Opgave.

At denne Løsning af Opgaven vil koste mange Penge er givet, men det me-

ner jeg er af mindre Betydning overfor det Formaal, der skal naas, naar blot Pengene er vel anvendte. Jeg og det Parti, jeg tilhører, arbejder da med Glæde med paa det foreliggende Lovforslag, trøstende os til, at man derved skal naa det tilsigtede Maal: at skabe trygge Arbejdsvilkår for Vesterhavets nærsomme Fiskerbefolkning. Derfor vil jeg ligesom den foregaaende Taler yde Ministeren min Tak for Lovforslaget og ligeledes udtale en Tak til Kommissionen for dens grundige Arbejde. Jeg vil haabe, at Lovforslaget vil finde en velvillig Modtagelse her i Tinget. Jeg skal paa dette Tidspunkt ikke komme ind paa Enkeltheder med Hensyn til Anlægernes Plads, deres Omfang eller Bekostningerne derved. Dertil tiltror jeg mig ikke den fornødne Sagkundskab, jeg skal derfor kun anbefale Lovforslaget til Tingets Velvillie.

Eduard Larsen: Det foreliggende Lovforslag synes at skulle have en ejendommeligt Skæbne i dette Ting. Det kan jo ikke nægtes, at vi her i Tinget har været overordentlig betænkelige ved de Millionbevillinger, som Forsøget paa at bygge Vestkysthavne let vil medføre. Man har altid gyst tilbage for disse Foranstaltninger, og indenfor mit Parti har der desuden været en vis Tvivl om, hvorvidt det i det hele var hensigtsmæssigt at bygge en eller to store Havne, idet man henstillede, om det ikke var nok saa heldigt at holde sig til flere smaa — jeg havde nær sagt — Fiskerlejer med Moler, der kunde tilfredsstille det lokale Behov. Nu synes imidlertid pludselig Vinden at blæse gunstigere for et Lovforslag som det foreliggende. Det er vel dels det bekendte Fredericia-Møde, og dels vel ogsaa Venstres Forslag i 1913—14, der har bragt denne Sag saaledes i Gang. Det er som en Lavine, der har rullet.

Jeg kan ikke nægte mig den Fornøjelse at sige, at det forekommer mig at have været i høj Grad Ministerens heldige Haand til i et Øjeblik i Udvalget at omdanne det da forelagte Lovforslag saaledes, at det blev acceptabelt for Regeringen, og saaledes, at hele Arbejdet kom til at ligge i praktiske Arbejdslinier, der har bevirket, at denne Sag er kommet saadan i Skub, at man har Grund til at vente, den vil ende med en Ordning, som i det hele og store tilfredsstiller. Men jeg vil ikke skjule, at jeg mener, at dette ogsaa i ikke ringe Grad skyldes den afgivne Kommissionsbetænkning. Jeg vil gerne slutte mig til de